

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă, 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 13 Aprilie st. v.

Le dăm astăzi cetitorilor noștri, drept specimen de bună informațiune, articolul publicat de „K o l o z s v á r i K ö z l ö n y“ cu ocaziunea încetării din viață a lui C. A. Rosetti:

„România se află în mare doliu, și s'o măr-turisim, nici dintre concetățenii noștri români nu unul jălesce în tăinicia inimii lui. Cel mai mare naționalist român a murit. A urmat pe generalul Davila, celalalt electrisator al Românimeii.

„Și el, întocmai ca acesta, era străin de origine, a fost trimis de comunul purtător de grije al popoarelor în mijlocul micii națiuni, îmbărbă-tează și suferă și după lungi chinuri și suferințe, vădând realizată o parte din visurile sale, se co-boară în pământul, pe ai cărui brăzdători, pe țărani atât de mult i-a iubit.

„A fost cel maimare dușman al nostru, onoare memoriei lui!

„În presă, în parlament, în lucrarea agita-țiunii private și a discursurilor de stradă, la gu-vern și prin diplomație, în scrieri poetice și în ultima resufare, el n'a cunoscut decât un singur cuvânt: Român.

„Până în sfârșit el a fost cel mai învâpă-iat republican, dar' s'a încoveiat silniciei monar-chie, căci astfel cerea poziția rasei.

„Era un simțitor suflet poetic și s'a făcut un paria al celei mai reci proze, jurnalist certareț, pentru-că astfel ce-reau trebuințele națiunii.

„A fost exilat, osândit și ceea-ce e mai amar ca moartea, luat în ris; l-au restălmăcit, și când utopiile lui s'au realizat, le-a fost ru-sine să-i recunoască meritele. Nici că a voit-o aceasta. N'a primit nici odată vre-o decorațiune, decât cele ce i s'au oferit de patria lui, propriul tricolor.

„A murit sărac. În testamentul seu își lasă soția în mila națiunii. „Am luptat, — țice, — pentru libertate și națiune și mor sărac“.

„Dela înmormântarea sa opresce ori-și-ce pompă, un singur capelan îl însoțește la groapă.

„Copiilor sei le încredințează în testamentul seu o singură moștenire: iubirea poporului.

„Cât a iubit poporul, dovadă e Plevna. Plevna este câștigată de Rosetti. Guvernul nu voia să între în luptă, rămânea pe lângă neu-tralitate. Rosetti țicea: „Întărăm! ne vor bate, ce-i drept, — o sciu, — poporul nostru însă chiar bătut se va lupta bine și avem trebuință de acest capital politic!“ Când oastea era în ple-care, el privia cu desconsiderare la trupele de linie, arătând însă la sătenii dorobanți ce mergeau cu copiii lor în brațe și însoții de nevestele lor, el îi șopti Regelui profetic la ureche: acestia sânt cei ce ne vor câștiga onoarea.

„Acesta era Rosetti.

„A ajuns-o, că patria lui, Moldova și Mun-tenia, s'a unit și a ajuns independentă. N'a ajuns însă să o vadă republică și Dumnezeu nu i-a ajutat în ceea-ce a voit contra noastră.

„Țicea anume, că a doua Plevnă, pe care vor avè să o cucerească Români, sânt Carpații, care împedecă unirea tuturor Româ-nilor. — Și acesta a lăsat-o drept mo-ștenire.

„Stima și recunoșterea, pe care o avem pentru memoria lui, ne șilesc să ne oprim aici. A trecut peste hotarele politice, a simțit și gândit din considerațiuni de rasă; aspira la Ro-mânii noștri, cât pentru noi a fost dar' nu-mai șovinist și agitator, ear' nu liberal, cum se pretindea. În calitatea aceasta nu respectăm în el decât ceea-ce respectăm și în noi înșine. Și precum cu drept cuvânt am fi noi socotiți drept nisce dușmani, dacă, necunosând margini, am stărui contra legii și a dreptății pentru răspân-

direa rasei și a statului nostru în afară: tot astfel dușman ni-a fost Rosetti și nu putem admite enunțarea din testamentul lui, că „ne-urind pe nimeni, a luptat pentru libertate și naționalitate“.

„Țiarul lui a fost totdeauna organul celei mai extreme agitări. Atât iubia națiunea sa adoptivă, încât era nedrept față cu alții.

„Era unul dintre cei mai mari ocrotitori ai spiritului de agitațiune națională din Ardeal. Cu ocaziunea expozițiunii dela Sibiu generalul Davila era aproape să facă răs-vrătire la noi, și la intervenirea legațiunii noastre, ca generalul să fie chemat acasă, Rosetti, atunci ministru, a răspuns negativ.

„De aceea, dacă sânt aici la noi acasă Ro-mâni, care vor vèrsa poate lacrimi pentru el, o fac aceasta contra noastră, aparenta pietate nu este în fond decât o demonstrațiune tratată fără de voie.

„Cu atât mai multe cuvinte avem, ca să nu ne facem muștrări când naționa-litățile noastre ne acasă aici acasă la noi de o atitudine de felul celei avute de Rosetti. Con-trapondul nu e decât o echilibrare“.

Care va să țică, se ia moartea lui C. A. Rosetti drept un pretext spre a justifica ceea-ce nu se poate justifica și i se impută mortului ceea-ce viii fac și vor să urmeze a face și de aici înainte.

Trecem cu vederea ceea-ce din în-têmplare este adevărat din amênunțele co-municate de țiarul Clujan asupra vieții lui C. A. Rosetti și ne mărginim a con-stata numai câteva inexactități foarte esențiale.

Înainte de toate nu este adevărat, că C. A. Rosetti era un străin ca generalul Davila.

Generalul Davila, născut Francez, doctor în medicină și chimist distins, a venit în România trimis de guvernul francez cu misiunea de a organiza ser-viciul sanitar al României, ceea-ce a și făcut Davila. Era un om în puterea cu-vântului și toată viața lui s'a consumat în o lucrare inspirată de cea mai curată iubire de oameni.

C. A. Rosetti din contră e născut în România și în primele decenii ale seco-lului nostru Radu Rosetti, unul dintre unchiilor lui, era literat român bine cu-noscut. În rîndul tinerilor din prima ge-nerațiune, produsă de scoala dela sf. Sava, întemeiată de G. Lazar, un Ardelean dela Avrig, îl găsim și pe C. A. Rosetti.

Cu toate aceste C. A. Rosetti numai șovinist n'a fost: era un liberal în puterea cuvântului, un membru zelos al ligei republicane internaționale, alături cu Kossuth, Turr, Klapka și alți revoluționari maghiari și un campion al ideii de con-federațiune orientală și al despărțirii Un-gariei de Austria.

Nu putea dar' să fie „cel mai mare dușman al națiunii maghiare“, cum țice țiarul Clujan: el le imputa numai Ma-ghiarilor, că s'au lăpădat de principiile liberale, cu care făcuseră mai nainte atâta paradă.

Dar' culmea inexactităților este vorba despre „o a doua Plevnă“, care ar fi Carpații, ce ne despart pe noi de frații noștri din România.

După căderea Plevnei i se făcuse lui C. A. Rosetti o manifestațiune. Cu această ocaziune liberalul, ear' nu șovi-nistul, a rostit cuvintele: „Ne mai rămâne încă să luăm Plevna internă“. De șgur, că nu de concetățenii noștri ma-ghiari e vorba aici, ci de aceia, pe care în România C. A. Rosetti îi socotia drept dușmani ai ideilor liberale. Și de aceea poetul Vasile Alexandri, care nu admite, că poate să fie atâta dușmănie între Ro-mân și Român, a scris versurile: „Hi-doasa pocitură, ce-a sămănat în țeară discordie și ură“. Și de șgur Alexandri e acela, care e mai mult Român ca liberal.

Nu însă! — pentru țiarul Clujan C. A. Rosetti a emis idea unei Plevne maghiare, fiindcă așa le vine șovini-stilor maghiari mai bine la socoteală.

În sfârșit revoluțiunea, pe care era s'o facă generalul Davila, în țeară.

Dr. Davila, ca șef al serviciului sa-nitar din România, avea rang de general, dar' nu era soldat, ci profesor la univer-sitate, membru în consiliul permanent de instrucțiune, director-efor al asilului de copile orfane, în genere un mare amic al scoalei și al copiilor.

Acesta e generalul, care era p'aci p'aci să rëstoarne împărăția maghiară.

Fie-iertatul, om totdeauna bine dis-pus, făcuse pentru copiii dela scolile pri-mare din Bucuresci nisce pușci de lemn pentru exerciții școlare și, vădând spaima, ce i-a cuprins pe „patrioții“ noștri în ve-derea uniforme de general român, și-a făcut gluma de a trimite la Bucuresci de-peșă: „Trimiteți-mi țice pușci și sistemul Davila“. — Depeșă n'a fost expedată decât după-ce s'au dat lămuririle cuvenite, arătându-se, că pușcile sânt de lemn, nisce jucării de copii și menite a fi ex-puse în secția școlară.

Aceasta e revoluțiunea, pe care era s'o pună generalul Davila la cale.

Succesul.

Încă în ajunul alegerilor sinodale s'a simțit, că se pregătesc pentru sesiunea din acest an o încordare neobicită, care poate să aibă drept urmare despărțirea și în viața politică a unor oameni, care până acum au mers totdeauna împreună. Nu voim să țicem, că s'a intenționat aceasta, dar' este un lucru fireșc, că aceia, care se combat într'o parte a vieții publice, foarte cu greu se mai pot aduna la o acțiune comună pe alt teren.

Care era dar' atitudinea firească a celor ce nu voiau să se producă o desbi-nare mai constantă?

Trebuia să rămână în rezervă.

Când nu voiesci să te strici cu oa-menii ce s'au lăsat să fie împinși contra ta, nu le opui toată rezistența, de care ești capabil, nu îi combați cu asprimea, cu care te combat ei, îi cruți cu toate că ei nu te cruță, pentru-ca să-ți asigurezi putința de a te apropia de ei.

Puși față în față cu o parte din amicii lor politici, așa numiți aderenți ai „Tribunei“, ar fi minat apa la moara

celor ce s'ar bucura de vre-o desbinare mai adîncă în partidul național, dacă ar fi primit lupta ce li s'a impus și ar fi mers așa de departe cu ea, încât s'ar fi produs în adevăr două partide în biserică, ba chiar și în viața politică.

Ei au rămas dar' deocamdată în re-servă, și puteau să o facă aceasta.

Chiar la deschiderea sesiunii sinodale Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolit Miron s'a declarat aderent călduros al in-stituțiunilor sinodale și două țile în urmă a precizat această declarațiune și a dat-o în scris la protocol. Singurul interes mare, care era în joc, prin aceasta era salvat.

Cine primesc însă răspunderea, că archiereul va rămâne și va pute să rămână, precum nu ne îndoiem că voiesce, căci îi dictează chiar și sentimentul de proprie conservare, credincios angagementului luat? Un lucru e șgur: că spriginul așa numiților „Tribunisti“ nici odată nu va trebui să-l caute, cu atât mai puțin să-l rëscumpere, căci el îi este șgur în toate împregiurările, când e vorba de in-stituțiunile bisericii române greco-orientale și de pozițiunea capului ei. E treaba ca-pului bisericesc să-și asigureze și sprigi-nirea altor elemente, poate mai puțin dis-puse a-i trece cu vederea atitudinea ce i se impune în viața politică.

Ăstfel am înțeles noi situațiunea ce s'a creat prin declarațiunile făcute la 3/15 Aprilie, căci altfel n'am fi putut să înțe-legem silințele ce-și dedeau unii dintre amicii noștri politici de a-i câștiga pe deputații încă nedecisi pentru cauza coali-țiunii. Era vorba de a schimba maiori-tatea consistoriului, fiindcă această mai-oritate a zădărnicit prin opozițiunea ei bunele intențiuni ale capului bisericesc. Nu ni-a trecut însă prin minte să presu-punem și nici că avem dreptul de a pre-supune, că prin aceasta amicii noștri po-litici de ieri mâne vor fi adversari ai noștri. În biserică nu se face politică și nu trebuie să se facă, și e par'că de sine înțeles, că aderenții programului din Sibiu pot să susțină pe un archiereu ca pe un archiereu, și să-l combată cu toată hotărîrea pentru atitudinea lui în vieța politică, să-l izoleze, să-și deie silința de a-l sili să renunțe la ori-și-ce inițiativă în vieța politică și să se mărginească la împlinirea chemării sale de archiereu, tocmăi pentru-ca să nu îngreuneze pozi-țiunea oamenilor ce vor să-l susțină. Aderenții „Albinei“ ar trebui să declare ei înșiși contrarul, pentru-ca să-și poată cineva bănuî, că pactând cu aderenții me-tropolitului s'au angajat și politicesc. Ei însă de șgur ar protesta cu toată ho-tărîrea, dacă ar fi bănuîți de aceasta.

Tocmăi de aceea ar fi fost un exces de zel, dacă cineva și-ar fi dat silința de a paralisa silințele lor. Un asemenea exces de zel nu îi se poate imputa celor „învinși“. Cine a voit să abuzeze de buna credință a celor nevinovați, a putut s'o facă. A și făcut-o cu prisos.

Trecem cu vederea cele multe, în mare parte lucruri, care între noi și bi-serică n'ar trebui să se petreacă, și ne oprim la o singură manevră, cea mai re-gretabilă dintre toate.

Statutul organic, anume spre a înlă-tura ori-și-ce conflicte personale, spre a face peste puțință ori-și-ce presiune, spre a scuti libertatea conștiinței contra ori-și-cărui atentat, dispune ca votarea să fie secretă. Și de sine se înțelege, că unde votul e secret, nu trebuie să se poată sci

cum a votat fiesce-care dintre cei cu drept de vot.

Ei, bine! Cu toate acestea în preseara alegerii se pune la cale o întrunire, la care sînt invitați unii dintre deputații ce nu sînt cu locuința în Sibiu. Lista celor invitați se compune însă astfel, ca alături de oameni încă nedecisați aderanții siguri ai coalițiunii să fie în majoritate.

Conferența astfel chibzuită ia apoi înainte de toate hotărîrea, că fiesce-care dintre cei prezenți se angajează pe onoare de a vota lista ce se va primi de majoritatea conferenței, se așterne pe hîrtie o declarațiune în acest sens și deputații, care nu vor să subscrie această declarațiune, sînt invitați a părăsi localul, ceea-ce și fac doi inși rămînînd numai 21 în conferență.

Acum ese la iveală lista coalițiunii. Ce vedem în această listă?

Sînt oameni admiși de toate grupurile, sînt așa numiți aderanți hotărîți ai „Tribunei“, sînt oameni încă neprunțați și sînt oameni de ai coalițiunii. Din o parte se cer în consistor părintele protosincel Nicanor Frateș, secretarul consistorial, și dl Mateiu Voilean, redactorul provisor al foii „Telegraful român“, adecă două voturi puse la dispozițiunea archiereului; de alta se cer drept echivalent părintele Ioan Popescu și dl V. Roman.

Nu mai în privința acestor patru erau deosebiri de vederi, și spre a le înlătura, pe cât se poate, și pe aceste, s'au mai pus în listă și câțiva dintre cei ce aveau să voteze în conferență și țineau să fie socotiți de „independenți“.

Astfel — în locul „Tribunistilor“ Simeon Popescu și Ioan Bechnitz, din senatul scolar, Ioan Henteș și Ioan de Preda din senatul episcopesc — cei patru, câteși doi „Mironiști“ și „Albiniști“, sînt primiți de conferență cu majoritatea de 11 voturi contra 10, și acești 4cece rămân angajați a vota contra convingerii lor.

E evident că după toate aceste despre o votare secretă nu mai poate fi vorba, căci dintre 52 votanți sînt 21, care au luat angajamentul de a vota aceeași listă și acestia, cel puțin, trebuiau să aibă puțină de a se controla unii pe alții, dacă au și votat ori nu conform cu angajamentul luat. Nu însă numai acestia erau ținuți să-și tradeze votul: „Albina“ are un revirement anual de preste 3 milioane, și acela, prin mâinile căruia trec atâți bani, nu are decât să voească, pentru-ca să-și poată silii pe unii dintre oameni să-și calce pe inimă.

Adecă mulți dintre deputați veniseră la alegere cu biletele scrise gata.

Stînd astfel lucrurile, dacă ar exista în adevăr partide între noi, conflictul ar fi fost grav și inevitabil.

Nu s'a produs însă conflict. D-l Ioan Slavici a făcut numai propunerea, că pentru garantarea secretului la votare voturile să se exprime pe bucăți de hîrtie

împărțite de birou și să se anuleze voturile, care nu vor fi exprimate pe asemenea bucăți de hîrtie ori vor aveau pe ele drept cheie vre-un semn convențional.

De ce această propunere?

Pentru-ca să se constate în procesul verbal al ședinței, că majoritatea e angaheată și nu-i dă mîna să voteze secret, precum cere statutul organic, ci unii dintre votanți și-au rezervat dreptul de a controla voturile date de alții.

Și pentru-ce trebuia să se constate aceasta în mod autentic?

Pentru-ca națiunea să le poată ține celor aleși în acest mod: mergeți înainte, dar' vă dați bine seamă de răspunderea ce ați luat asupra voastră!

Acesta e succesul.

E fără îndoială trist, că sînt cu puțință între noi asemenea lucruri, și adversarii nostri au destule cuvinte de a se bîcîra, când ved că sîntem capabili de a abusa astfel unii de alții: e cu toate aceste un lucru cam pripit de a pune asemenea succese la activele guvernului.

Cine poate săci, dacă nu cumva tocmai nouă ne vine la socoteală să acordăm acest „succes“, pentru-ca să avem o pozițiune mai lămurită?!

Un „succes“ ar fi fost, dacă desbinarea s'ar fi produs, cum trebuia neapărat să se producă între oameni, care nu ar săci să pună interesele mari mai prejos de cele mici.

Sinodul arhidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Ședința a XI-a din 9/21 Aprilie 1885.

După deschiderea ședinței s'a cetit protocolul ședinței a X-a și s'a autenticat. Presidiul a prezentat apoi rugarea presbiterului Titu V. Gheaja din Gherla pentru acordarea unei remunerațiuni pentru serviciile de catichet la școlile rom.-cat. și gr.-cat. din Gherla. S'a transpus comisiunii petiționare.

Dl Augustin Nicoară propune, ca în vederea regulării oferirii de ajutoare în general și în special a ajutoarelor pentru protopresbiterii emeritați, sinodul însărcinează pe consistor a veni cu un proiect de regulament în sesiunea următoare.

Propunerea s'a transpus comisiunii organizatoare și s'a pus la ordinea zilei raportul comisiunii organizatoare.

Raportorul comisiunii, dl Ioan de Preda, referență asupra raportului consistorului arhidieceșan cu privire la zidirea și respective adoptarea seminarului arhidieceșan conform concluderilor sinodului arhidieceșan din 1884 și face în numele comisiunii următoarea propunere:

Sinodul să decidă, ca pentru trebuința momentană să se demoleze cele trei localități din strada „spinașul cînelui“, ce sînt proprietatea fondului seminarial „Andreian“, și pe acel teren să se ridice o zidire nouă cu o ridicătură, precum e evident din schiță, cu un preliminar de 55,000 fl. v. a.; și să se îndrume însă consistorul, ca zidirea aceasta să o efectueze după un plan, care să facă posibilă începerea edificării clădirii cu cele-

late clădiri ce există astăzi sau se vor zidi în viitor către strada Măcelarilor.

Față cu aceste dl. Eugen Brote face următoarea propunere: Sinodul să decidă, a se ridica un nou edificiu seminarial pe teren liber, spre care scop să se încuvințeze suma de 150 mii fl. în sarcina fondului seminarului „Andreian“. Consistorul să se însărcineze a pune în lucrare fără amânare acest concluderilor contragînd un împrumut amortisabil din fondurile arhidieceșane spre acoperirea sumei de edificare; cuota de amortisare se va induce anual în proiectul de budget al fondului și despre stadiul, în care se află cesiunea edificării, consistorul să raporteze din an în an sinodului.

În urma acestora se încinge asupra cesiunii seminarului o discuție lungă vorbind mai mulți pentru propunerea comisiunii. Astfel dl Dr. Aurel Brote, dl Dr. I. Moga și alții, ear' pentru propunerea dlui Eugenie Brote dl Partenie Cosma etc.

Dl Nicoară propune la propunerea dlui Brote următorul aditament: „La facerea planului definitiv e a se lua în vedere strictă atât stilul, cât și postarea seminarului în cénformitate cu eventualul complex de zidiri ulterioare, precum reședința, catedrala și atele.“

Punîndu-se la vot contra-propunerea dlui Eug. Brote, aceasta se primesce.

S'au mai pertractat unele rapoarte consistoriale precum e raportul cu privire la fundațiunea „Andronic“ și în cesiunea regulării și largirii competenței comitetelor și episcopioilor protopresbiterale, și apoi se pune la ordinea zilei propunerea dlui P. Cosma relativ la păstrarea în loc sigur a documentelor vechi de interes pentru biserică, în urma căreia sinodul hotărășce, de a se îndruga consistorul la procurarea unei case de fer spre păstrarea acelor documente.

Fiind timpul foarte înaintat se decide continuarea ședinței pe după amiaza la 4 oare.

După amiaza s'a pus la ordinea zilei raportul comisiunii școlare. Referențul dl I. Slavici referență asupra propunerii dlui Ioan Popea cu privire la ajutorarea emeritatului și neputinciosului învățător din Târlungeni, Eremia Popescu.

Se transpune consistorului și fiind întemeiată cererea, se recomandă a fi luată după puțință în considerare.

După aceste a urmat raportul comisiunii petiționare.

Referențul acesteia dl Iuliu Dan referență asupra mai multor petițiuni pentru ajutoare. Se transpun toate consistorului spre competență afacere și unele spre luare în considerare după puțință.

Cu privire la cererea majorității din comitetul parochial al comunei Galeș, spre a li se spune, pe ce temei s'a sfințit într-un preot Ilie Iosof și ce poziție ocupă acest preot în acea comună, p. I. Hannia se școlă și într-o vorbire lungă de aproape 3/4 de oră se opintese a justifica cererea acelor parochieni alăturându-se aceleia și făcîndu-și-o de o interpelațiune a sa către presi- diul sinodului.

Deoarece acei parochieni nu sînt în drept, de a face interpelării sinodului, ear' interpelația părintelui I. Hannia nu are loc la un timp, când se pertractează petițiuni, sinodul trece preste amîndouă la ordinea zilei și hotărășce a se tran-

spune cererea petenților consistorului spre competență afacere.

Tot același referent referență asupra cererii mai multor parochieni din Cămpeni pentru regularea pozițiunii capelanului Michail Contes, și propune în numele comisiunii transpunerea cererii la consistorul arhidieceșan spre a se regula fără amânare cesiunea aceasta.

Dl Rubin Patița face la propunerea comisiunii adausul: să se îndrumeze consistorul, ca față cu parochia Cămpeni să se pună în lucrare concluderile congresuale aduse pentru regularea parochiilor, avînd parochia Cămpeni 2500 suflete, și fiind de present administrată totdeauna numai de un paroch.

Dl prot. V. Dēmian face tot la această propunere amendamentul: „și să raporteze la proxima sesiune.“

Punîndu-se propunerea comisiunii la vot, aceea se primesce.

Cu privire la propunerea comisiunii în cesiunea acordării unei subvențiuni anuale de 2000 fl. eforiei școlilor gr.-or. din Brașov pentru cabinetul fiscal și laboratorul chemic, spre a se transpune cererea respectivă consistorului de a lua în considerare după puțință și între marginile budgetului, — se încinge o discuție mai lungă.

La acest obiect au vorbit pentru propunerea comisiunii d-nii: Ioan Popea, St. Iosif și Dr. N. Pop, contra aceleia și pentru transpunerea simplă a cererii la consistor spre competență afacere d-nii A. Trombițaș, P. Cosma și alții.

Punîndu-se în urmă la vot propunerea dep. A. Trombițaș, de a se transpune cererea consistorului spre ulterioară afacere, se primesce.

Preste propunerea dlui A. Nicoară făcută înainte de amiaza cu privire la regularea oferirii de ajutoare, s'a trecut la ordinea zilei.

Raportorul com. financiare dl R. Patița referență, că cercetînd comisiunea cassa consistorului arhidieceșan a aflat toate fondurile în ordine, și propune, ca consistorul să exmită din sinul seu comisiuni în tot cartutul spre scontrarea cassei.

Față cu aceasta p. Nicanor Frateș propune să se iee la cunoștință starea în regulă a cassei și senatul episcopesc să scontraze cassa mai des.

Punîndu-se la vot propunerea dlui N. Frateș, aceea se primesce.

Pertractîndu-se mai multe rapoarte consistoriale de mai puțin interes public, ședința s'a ridicat la 7^{1/2} oare seara.

Ședința a XII-a din 11/23 Aprilie 1885.

În ședința aceasta s'a pertractat budgetul consistorului pe anul 1886. — Acesta s'a primit în general de basă la desbaterea specială și luându-se sub desbatere specială, putem ține că cu foarte puține modificări neesențiale, s'a primit așa precum ni-l-a prezentat consistorul.

La 12^{1/2} oare s'a ridicat ședința și s'a închis sesiunea din anul acesta prin cuvîntarea Înalț Preasfinției Sale, pre care dimpreună cu răspunsul P. Archimandrit Popea o reproducem la alt loc.

Foia „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Némcová.

tradusă din limba boemă

de Prof. Dr. Urban Iarnik.

(Urmare.)

Cristina venia totdeauna într-o săritură, la un cuvîntel. Domnul pădurar și domnul morar trecînd se opriau și ei numai o clipă, jupăneasa morăriță venia și ea la Spălătoria cea veche, dar' numai arareori își aducea și furca cu roată, ca să țină ședetoare cu bunica. Pădurăreasa venia, cu copilașul în brațe, cosea și ea; însă când doamna intendentă a castelului îi făcea d-nei Proșek cinstea de a veni să o vadă, aceasta ținea: „Astăzi voi aveau o vizită“.

Atunci bunica eșia totdeauna cu copiii; nu avea inimă să nu iubească pe cineva, ear' doamna intendentă nu-i plăcea de loc, fiindcă prea își dădea aerul de cocoană mare. La început, când bunica venise la fiică-sa și nu era încă deprinsă în gospodărie nici cu oamenii de dimpregiur, veniseră într-o di doamna intendentă

cu încă două alte cocoane la vizită. Doamna Proșek era tocmai dusă undeva. Bunica, după obiceiul ei, le pofți pe oaspete să șadă și aducînd pâne și sare, le oferî în toată sinceritatea, ca să se servească după plac. Nasuroasele doamne însă, strîmbîndu-se în mod disprețuitor îi mulțumiră, spunînd că nu vor mânca, apoi se uitară una la alta în luare de rîs, ca și cum ar fi vrut, să țică: „Proastă ce ești! ce gîndesci, că noi sîntem numai așa ceva!“ doamna Proșek, sosînd, băgă în dată de seamă, că bunica va fi greșit în contra obiceiurilor domnesce, și-i țise măsii, după-ce cocoanele s'au dus, că la așa doamne să nu le pună nici odată pâne, fiind ele deprinse cu alte lucruri.

„Scii tu ceva? Teresico!“ îi țise bunica necăjită, „cine la mine nu primesce pâne și sare, nu-i vrednic, să-i dau un scaun. Fă însă cum vrei tu; eu nu mă pricep la noutățile voastre.“

Din oaspeții, cari veniau așa din an în an pe la Spălătoria cea veche, era mai nainte băcanul Vlah; sosia totdeauna cu o căruță trasă de un cal, pe căruță avea drept marfă mulțime de dulceturi, migdale, stafide, smochine, mirodenii, portocale, alămăi, săpun scump și alte de asemenea. Doamna Proșek primăvara și toamna

cumpăra multe, și de aceea el totdeauna le dădea copiilor în cinstea un cornet de zaharicale.

Bunica se bucura de aceasta și-i plăcea să țică: „Peliticos om mai este Vlahul acesta; numai nu-mi place, că „prea multe îndrugă“.

Bunichii îi plăcea mai bine să țirguească cu oleierul, care și el venia de două ori pe an; bunica cumpăra totdeauna dela el o sticlută de balsam de Ierusalim pentru răni și mai adăuga la plată și o bucată de pâne. Ea saluta cu cu inima ei deschisă pe cuțitarul și pe neguțatorul Ovreu, cari erau totdeauna aceiași și așa de cunoscuți, ca și cum ar fi fost înrudiți cu familia lui Proșek. Odată pe an se întempla însă, că Ţiganiii cei vagabunzi se iviau prin pomēt și atunci se șperia. Le ducea îndată de mîncare afară, țicănd, că „e bine să-și înșoțesci până la cea mai apropiată rîșpîntie“.

Cel mai iubit de toată familia și mai ales de copii era însă, între toți oaspeții, d-l Beyer, vîntătorul din Munții-Urieși dela Marșendorf.

În fie-care primăvară el se coboria dela munte, ca să privegheze la plutirea lemnelor, care se lăsuau jos pe riul Upa.

Domnul Beyer era un om înalt, uscățiv,

numai mușchiuri și oase. Avea un obraz lung, ars de soare, ochi mari și limpeți, un nas încovoiat, lungăreț, pîr castaniu și mustețe grozav de lungi, domnul vîntător din Riesenburg era îndesuit, cu obrazii rumeni, avea nise mustecioare mici și era totdeauna frumos pieptenat, domnul Beyer avea pîrul despărțit pe din sus de frunte și dîndrît îi atîrna dincolo de guler. Copiii îndată băgară de seamă la toate acestea. Cel de Riesenburg umbla totdeauna cu pas așezat, dl Beyer însă ce și când ar pași peste prăpăstii. Și apoi cel de Riesenburg nu purta nise cisme așa de grele până pe din sus de genunchi, îi era mai frumoasă și pușca și cureaua și traista, purta căciula și pe dînsa pînuțe de gaită; dl Beyer avea însă haine purtate, o curea tare la pușcă și pe pîlăria cea verde, de pîslă pene de coroiu uliu și vultur.

Așa era înfățișarea domnului Beyer. Copiii însă cum îl țărăria pentru antăia-dată, îl și iubiră, și bunica susținea, că copiii și câinii îndată cunosc, cine îi iubește.

(Va urma.)

Incheierea sinodului arhidiececan.

Înalt Preasfinția Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Miron Romanul a încheiat sesiunea sinodului arhidiececan în 11/23 Aprilie prin următoarea cuvântare:

Venerabil Sinod!

După o lucrare încordată de 11—12 zile, am ajuns astăzi cu ajutorul lui Dzeu la încheierea sesiunii noastre ordinare pentru anul curent.

Rapoartele consistorului și alte obiecte, ce ni-au obvenit pentru această sesiune, sînt toate rezolvite, și rămâne numai, ca executiva, va să dîcă consistorul nostru arhidiececan, din care fac și eu parte, provădit acum cu unele puteri nouă și cu mai multe însărcinări și instrucțiuni mai nouă, să continue a satisface chemării sale importante, de a întreprinde pe baza normativelor ce le avem, toate celea ce îi stau în putință pentru prosperarea sfintei noastre biserici, și în special a arhidiecesei noastre.

Sub decursul acestei sesiuni m'am convins din nou, că sistemul constituțional bisericesc aici la noi nu numai a prins adînci rădăcini, ci s'a și intrupat — așa dîcînd — în viața noastră bisericescă în forma concretă a unui organism sănătos și viguros; m'am convins chiar: că acest sistem la noi s'a dezvoltat mai mult, ca în alte părți ale provinciei noastre metropolitane. Și este bine că s'a dezvoltat, pentru-că numai acest sistem ne poate asigura o putere internă și o corectitate în acțiunile noastre, prin cari dorim să ne creăm un viitor mai fericit, decât cum a fost trecutul sfintei noastre biserici sub vitregimea timpurilor mai vechi.

Constatănd dar, că astădată am terminat decursul sesiunii noastre ordinare, nu-mi rămâne alta, decât datorită de a Vă mulțumi Preasfințaiilor Domni, iubitorilor frați și iubitorilor fii sufletesci! a Vă mulțumi din inimă pentru viua interesare, ce o ați dovedit sub tot decursul acestei sesiuni pentru binele arhidiecesei noastre. Vă mulțumesc pentru aceasta, și în special Vă mulțumesc și pentru ținuta solidă, pentru tactul bun și pentru indulgența reciprocă, ce de asemenea o ați dovedit și carea mult, foarte mult, mi-a ușurat sarcina de președinte în această onorabilă reprezentanță.

Implorînd deci binecuvîntarea lui Dzeu asupra lucrărilor noastre, pofîndu-vă tuturor și fiesc-căruia reîntorcere sănătoasă la ale sale, sesiunea ordinară a sinodului nostru arhidiececan pentru anul acesta, o declar de încheiată.

Acesteia a răspuns P. Archimandrit Nicolau Popea în numele sinodului următoarele:

Vă mărturisim și noi, Excelență, că declarațiunile Excelenței Voastre, atât de clare și categorice ce le-ați dat în decursul sesiunii acestia în anumite momente și chiar și în momentul acesta, accentuînd aderarea Excelenței Voastre la instituțiile noastre constituționale și susținerea aceluia, ne-am pîtruns până în adîncul inimilor noastre, și împărtășim și noi întru toate vederile Excelenței Voastre în privința aceasta. Da, așa este, Excelență, cum ați binevoit a dîce; dar mai este încă una și adevărată: că constituționalismul, fie măcar cât de frumos și liberal, numai atunci e folositor, dacă el produce rezultatele cele dorite, dacă are de basă buna înțelegere, va să dîcă, armonica conlucrare a capului cu fiii bisericii. Au avut loc aici în decursul sesiunii nise manifestări, din cari V'ați putut convinge, Excelență, că organele noastre bisericesci de toată categoria au fost și până acum pîtrunse de stimă și iubire către Excelența Voastră; și puteți fi sigur, că și în viitor cu aceeași iubire și stimă ne vom arăta către capul bisericii noastre spriginindu-l din toate puterile în toți pașii, ce veți întreprinde pentru apărarea drepturilor, a autonomiei și preste tot în aceea ce e bun, adevărat și folositor pentru biserica noastră.

Vă dorim deci, Excelență, zile îndelungate, că să puteți conduce mulți ani biserica noastră în sinoade și afară de acestea, pentru-ca în chipul acesta să putem ajunge odată și noi la o pace, adevărată tigneală și spor întru toate în mult cercata noastră biserică. Să trăească!

Inmormîntarea lui C. R. Rosetti.

Ieri a fost o zi de doliu nu numai pentru presă, ci pentru întreaga țară.

Ieri corpul marelui cetățean C. A. Rosetti a fost condus la locuința sa vecinică.

Inmormîntarea s'a făcut întocmai după dorința bătrînelui luptător politic și decan al presei: simplă, dar impunătoare.

Sdrobiți de durere și din cauza imensei mulțimi, care a luat parte la această solemnitate funebă, rugăm pe cetitori a nu se aștepta la o dare de seamă amănunțită.

Întreaga capitală a vădit, cum Românii au știut să-și arete pentru ultima oară simțimintele lor de recunoștință, a celuiia, care în toată viața sa, împreună cu conluptătorii sei, n'a făcut decât să le câștige drepturile cele mai mari, să le mențină și să le întărească; pentru cei ce n'au putut fi ieri în capitală, ne vom încerca a le da

următoarea dare de seamă, scurtă și cât se poate de exactă:

De dimineață chiar, strada Dorobanților era îndesită de un număr public, ear' curtea caselor cu nr. 12 din acea stradă, era plină de amicii și cunoscuții lui C. A. Rosetti.

Camera mortuară era împodobită cu flori, verdeață și cununi, ear' la capul lui C. A. Rosetti era arborat un drapel tricolor.

Pe dinaintea cosciugului, simplu de stejar, capitonat cu catifea roșie și avînd pe capacul seu un număr vechiu al „Românului“, defilă o mulțime imensă de bărbați politici fără deosebire de partide, militari, persoane de distincțiune străine, în fine toată societatea capitalei, cari pentru ultima oară voiau să vadă și să salute pe marele cetățean.

Dintre ministrii străini am observat numai pe d. comite Torniel, ministrul plenipotențiar al Italiei.

I. P. S. S. Metropolitul venise de asemenea în persoană să presente condolențele sale familiei Rosetti.

La 12 oare, toți d-nii ministri, afară de dl Cămpinean, care lipsește din țară, se aflau în camera mortuară.

Pe fețele tuturor se vedea descrisă cea mai adîncă întristare.

La 12^{1/2} oare, d. I. C. Brătianu, prim-ministru, însoțit de d-nii E. Stătescu, dr. C. Cantacuzin și de d. Moruzi, prefectul Capitalei, sui cu un pas încet și abătut treptele scării casei cu nr. 12, spre a vedea încă odată pe vechiul seu amic, pe acela, de care credea că nimic nu-l va despărți.

La vederea cosciugului, dl prim-ministru pîru foarte emoționat și plînsul îl înnăbuși.

După-ce un preot oficiă ceremonia religioasă, d-na Maria C. A. Rosetti, susținută de dl prim-ministru și de principele D. Ghica, dete ultimul adio ilustruului ei soț.

Apoi sicriul fu dat jos de d-nii: prim-ministru, Serurie, Ion Ghica, dr. C. Cantacuzin, dr. Stoicescu, colonel Candiano Popescu, Nacu, Stolojan, Radu Mihaiu, Vulturescu.

După-ce cosciugul fu deus pe carul funebru, încărcat de flori și verdeață și la care erau înhămați doi cai albi, se ținură 5 cursuri în ordinea următoare: d. Mucenic Diniescu, fost deputat; d. N. Bordeanu din partea Societății presei; d. D. Giani, din partea familiei și în fine d. D. Tănăsescu, din partea comercianților capitalei.

Apoi cortegiul a pornit pe stradele Dorobanților și Poșta-Vechiă, eșind în calea Victoriei pe la episcopie și îndreptându-se spre cimitirul Belu prin următoarele strade: Bulevard, stradele Colțea, Doamnei, calea Victoriei, Lipsani, Șelari, calea Rachovei și 11 Iunie.

În tot mersul cortegiului, deși lumea era înbulzită pe trotore și pe strade, ordinea cea mai perfectă era ținută de cetățeni.

Toate casele din stradele, pe unde cortegiul a trecut, erau împodobite cu drapele tricolore îmbrăcate în doliu, sau numai cu drapele negre, ear' prăvăliile erau închise.

Felinarele de pe strade erau îmbrăcate în crep negru și aprinse.

În dreptul redacțiunii ziarului „Românul“, cortegiul se opri și d. I. G. Bibicescu rosti foarte emoționat câteva cuvinte. Aci se mai depuseră două coroane: una din partea personalului redacțiunii, ear' alta din partea lucrătorilor ziarului „Românul“.

Înaintea cortegiului mergeau scoalele, diferitelor corporațiuni din capitală cu drapelelor și cu câte o coroană, printre cari s'a distins mai cu seamă corporațiunea comercianților; delegațiunile de prin județe și orașe din țară, începînd cu delegațiunea județului Ilfov, în capul căreia se afla d. Em. Culoglu, prefectul județului și d. Voreas; întreaga societate a lucrătorilor tipografi; coloniile străine din capitală, asemenea cu drapelelor lor îmbrăcate în doliu.

Printre aceste delegațiuni se aflau câțiva tineri necunoscuți, dintre cari unul purta un drapel roșu și purtînd fiecare la butonieră câte o cocardă albă și neagră, în formă de cruce.

Ni s'a spus că această delegațiune era a cercului socialistilor.

Drapelelor lor era de forma, culoarea și dimensiunea drapelelor socialistilor din alte țeri.

Înaintea carului funebru mergeau alte trei care împodobite cu cununi de flori.

Acestea erau atât de multe, încât ne este puțință de a le enumera pe toate. Din ele s'au observat mai cu seamă acelea a MM. LL. Regele și Regina, a consiliului de ministri, a comercianților, a clubului tinerimii, a creditului funciar urban, a băncii naționale, etc.

Cînd cortegiul ajunse în curtea cimitirului, corpul lui C. A. Rosetti fu dat jos de pe car și condus la groapă de lucrătorii ziarului „Românul“, de dd. C. F. Robescu, Bălcescu, Minovici, etc.

D. I. C. Brătianu, prim-ministru, conduse pe d-na Maria C. A. Rosetti dela poarta cimitirului până la mormînt, în giurul căruia se aflau toate drapelele corporațiilor, cari precedaseră carul funebru.

După-ce familia și amicii deteră ultima salutare lui C.A. Rosetti, cosciugul se lăsă în cavoul familiei, punîndu-se de-așupra un exemplar din ziarul „Românul“.

La reîntorcere dela mormînt d-na Maria C. A. Rosetti, care se spriginia de fiul seu Vintilă, mergea la brațul d-lui N. Fleava, primarul capitalei, apoi la acela al d-lui D. Brătianu.

D-na Rosetti, după care mergea d. Ioan Brătianu și toate persoanele de distincțiune ce merseseră până la cimitir, mulțumia cu ochii plini de lacrimi la toți aceia, cari cu respect o salutau.

D-na Rosetti era foarte adînc mișcată și îndată-ce întîlnia, în traiectul dela mormînt până la poarta cimitirului, pe vre-unul din vechii amici ai defunctului Rosetti, se opria și cu ochii inundați în lacrimi îi îmbrășa.

Asemenea scene mișcătoare am avut durerea a le vedea repezindu-se de mai multe ori.

Eată pe scurt ultimele onoruri, ce s'au dat ilustruului C. A. Rosetti, acelaia, pe care puținii l'au putut și-l pot cunoaște și apreția; căci pe oamenii mari, nu este dat tuturor să-i cunoască. „Voința națională“.

Cronică.

Proces de presă interesant. Precum se raportează lui „B. T.“ din Neoplanta, patriarhul Angyelic a încercat un proces de presă în contra ziarului „Zastava“. Patriarhul sîrbesc reclamează în contra unui articol din „Zastava“, în care dînsul din cauza circularului seu în cestiunea sîrbării lui Metodie e numit „Păgân“ și „apostat“.

În comitatul Timiș grasează bubatul în măsura atât de mare, încât într'o singură zi obvin câte patru-deci casuri de îmbolnăviri. — Tot acolo grasează între oi boala de unghii și de gură. În unele cercuri au căzut până acum câte 4000 de oi victimă acestei boale. Comisiunea sanitară avertisează dela mîncarea cărnii de berbec.

Bela Szende jun. în cercetare. Din Lugoj se scrie că comisiunea administrativă a comitatului Caraș-Severin a suspendat pe protototularul comitatens Bela Szende și l'a tras în cercetare disciplinară pentru neglegerea oficiului.

Ridicarea unei statue lui C. A. Rosetti. Consiliul comunal al Bucureștilor întrunindu-se la 10 l. c. v. pentru a însoți cortegiul ilustruului cetățean C. A. Rosetti, înainte de a porni, a luat următoarea rezoluțiune:

„Administrațiunea comunală să iee inițiativa și să conducă o subscripțiune publică pentru ridicarea monumentului acestui ilustru cetățean, și în scopul acesta a decis, ca primăria să se înscrie cu suma de lei de ce mii, care se va acoperi din excedentul bugetului 1885—1886“.

Stațiune meteorologică la Constanța. D. S. Hepites, directorul observatorului meteorologic dela Herestrău, este însărcinat de ministerul domeniilor cu facerea unei stațiuni meteorologice la Constanța.

D. Gafencu, inginerul liniei Cernavoda-Constanța, a binevoit a se însărcina cu afacerea observațiunilor.

Sîrbărea lui Metodie în Petersburg. În onoarea oaspeților slavi cari au mers la Petersburg pentru a asista la sîrbărea apostolilor slavi Metodie și Ciril s'a dat un banchet de subscripțiune. Toastele pronunciate pentru principele Muntenegrului și ex-metropolitul Michail au fost primite cu mare entuziasm. Ex-metropolitul i s'a trimis o telegramă de cuprinsul următor: „Bem în sănătatea protectorului bisericii, a amicului probat al poporului ruses, gloriosul participator la eliberarea Serbiei, martirul dreptății, în sănătatea unicului păstor legal al bisericii sîrbesci“. Metropolitul a toastat pentru unitatea dintre Muntenegrini și Ruși. Toastul a fost primit cu aplause nesfîrșite. Entuziasmul a fost atât de mare, încât la ciocnire au spart paharele. Profesorul Müller a beut în sănătatea poporului sîrbesc, dorindu-i acestuia pelîngă independența politică, și independența spirituală, internă. Un țeran din Galiția a dîs: „Noi! fiii aceleiași familii, de aceeași credință, separați numai prin politică, așteptăm după momentul favoritor“.

Ristici în Petersburg. Ziarul opozițional din Agram „Srbobran“ dîce, că Ristici de aceea ar fi călătorit la Petersburg, ca să aplaneze în numele regulii Milan diferențele dintre Serbia și Rusia.

Mulțumită publică.

Onorabila adunare generală a acționarilor institutului de credit și de economii „Albina“ din Sibiu, în ședința sa din 27 a. l. tr. a binevoit a vota din cuota de binefacere rezultată din bilanțul anului 1884 o sumă de 30 fl. v. a. — drept donațiune pentru societatea de lectură „Petru Maior“ a tinerimii române din Budapesta.

Pentru această faptă marimimoasă, ne permitem cu intimă recunoștință, a-i aduce și pe calea aceasta adînc simțita noastră mulțumită.

Budapesta, 20 Aprilie n. 1885.

Pentru societate:

Sebastian Olariu,
președinte.

Vasile Bologa,
cassar și secr. subst.

Varietăți.

(Caritatea americană.) O societate de binefacere dela Boston a avut o idee minunată: Ea trimise, în timpul iernei, 4 croitori să viziteze mahalalele sărace din oraș.

Acești croitori sînt însărcinați de societate de a cărpi, cu stofă deasă, pantalonii găuriți sau coatele hainelor, pe cari le poartă sîrmanii oameni, cari nu sînt destul de bogăți ca să-și poată repara hainele.

Nimic mai extraordinar decât aceasta.

Dar' eată unde acest fapt caritabil ia o turnură cu totul americană: Bucățile de stofă astfel cusute pe hainele usate ale săracilor sînt de o bună calitate, dar' poartă toate, cu litere mari, a căror culoare variază după stoffa hainelor, anunțuri, cari recomandă publicului un purgativ, o pastă minunată sau o agenție matrimonială.

(A mamă rea.) O fată tînră din Paris, de două-deci și unul de ani împinsă de miserie, își lăsă copilul, într'o seară, pe marginea canalului Saint-Martin.

Această nenorocită se numește Hortense David. E o femeie foarte frumoasă și c'o înfățișare prea blîndă. Ea nu pare a avé conștiință de gravitatea faptei, pe care a făcut-o și care a adus-o înaintea secției a 8-a corecțională.

Președintele o întreabă:

Preș.: — Ce te-a împins ca să lași pe nenorocita ființă, pe care ai născut-o?

Acusata.: — Sărăcia.

P.: — N'aveai nici un mijloc de traiu?

A.: — Nici unul. Nu puteam să găsesc de lucru. Dacă mi-am lăsat copilul, am făcut-o, fiind încredințată că un om bun îl va lua.

P.: — Dar' tot îl lași?

A.: — Da; aveam însă nădejde, că lucrul va face șgomot, că voi isbuti a afla cine-mi luase copilul și mai târziu, când voi avé destui bani, l-aș fi luat înapoi.

Cu toată sinceritatea plînsului nenorocitei David, tribunalul corecțional din Paris o osîndi la două luni de închisoare.

Posta ultimă.

Berlin, 24 Aprilie n. „Tageblatt“ comunică: Poarta a trimis doi generali spre inspiciera eventual punerea în stare a fortăreței din Erzerum.

Londra, 24 Aprilie n. În situația anglo-rusă, care e foarte serioasă, nu s'a întemplat nici o schimbare esențială. Măne va avé loc din nou un consiliu de ministri.

Londra, 24 Aprilie n. „Daily News“ dîce, că unica speranță pentru o înlăturare pacinică a greutăților atîrnă dela posibilitatea unei regulări de granițe pe base mai întinse, despre ce negocierile au să fie separate de acele asupra episoadei din Penjdeh.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEL“

Budapesta, 25 Aprilie n. Casa deputaților a votat definitiv construcția căii ferate Doboi-Simihan, a început desbaterea asupra regulării fluviului Rab. Referentul Darányi motivează proiectul de lege recomandînd primirea lui. Contele Alexandru Károlyi combate proiectul și recomandă votul separat cunoscut, Ivan Simony se exprimă în același înțeles.

Casa magnaților a primit fără desbatere proiectele privitoare la cassele postale de păstrare și la construcția căii ferate Szered-Galgocz.

Cair, 25 Aprilie n. Circulă fama, că Italianii ar fi îndurat o înfrîngere la Masuah.

Londra, 25 Aprilie n. După cum se raportează lui „Standard“ din Tirpudtto 20 Aprilie n. multe trupe rusesci sînt îndreptate dela Marea caspică la hotarele afghane. Cele mai multe foi numai au speranța, că se va susține pacea.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

— Din partea judecătorei cercuale din Buteni (com. Aradului) se provoacă eređii după George Mărtin (din Zimbru), a-și însinua drepturile de ereditate în 45 de ȓile.

— Din partea tribunalului reg. din Elisabetopol se provoacă toți cari au drepturi de ereditate la averea rēp. Salomia Mihai (născ. în Glogoveț), a-și-le însinua în 45 de ȓile.

Sciri economice.

Timpul. Încă în numărul penultim al acestei foi am amintit la acest loc, că timpul, ce mai înainte era atât de nefavorabil pentru sēmēnături, acum, mulțumită Creaturului, se pare destul de îmbucurător. După seceta de mai înainte, care era atât de întristătoare atât pentru sēmēnăturile de toamnă și primăvară, cât și pentru muncitorii cāmpului, a fost urmată de o ploaie plăcută, ce în adevăr a dat o nouă viață sēmēnăturilor. Au urmat apoi două ȓile calde și plăcute, încât arare-ori avem parte de un astfel de timp, precum a fost acela din acele două ȓile. Ieri apoi ni s'a înfățișat cerul cuprins de nisce nori grei, ce se ridicau de cătră apus. Era omul oare cum în mare îngrijire, ce ploaie va sē ne întimpline după acei nori atât de înfricoșați. Între tunete apoi a început, ce însă deși o doriem cu toții, n'a durat prea mult. Ce e drept, pe la început a căcut și puțină grindină, n'a putut însă sē causeze nici o stricăciune, ba chiar temperatura nu s'a recit nici cătuși de puțin. Astăȓi de dimineată cerul încă s'a arētat noros în cătva, mai tărđiu apoi earăși s'a înseninat și temperatura e pe căt se poate de plăcută.

Cu privire la starea sēmēnăturilor, după rapoartele oficioase sosite acum de cerūd la ministerul de economie, industrie și comerț, — acele, în urma timpului mai favoritor, sūnt în o stare pe căt se poate de îndestulitoare. Lucrările de primăvară sūnt în general terminate, ba după scirile ce soses, și aceste dau semne bune de desvoltare mai în toate părțile țerii. Ce e drept sub seceta de mai înainte cerealele au suferit în cătva; grāul de toamnă nu se poate în destul desvolta, ear' secara, căreia îi cresce deja paiul, e în multe locuri rară. Nu numai atât, chiar și insectele stricăcioase încă s'au sporit în decursul acelei secete, cu deosebire un fel de vermi, cecidonia, pureci de plante s. a. causează deja daune însemnate. Lipsa de nutreț și simțită cu deosebire în ȓinuturile de sus ale Ungariei. Starea sanitară a vitelor în toate părțile țerii e îndestulitoare.

E dar' lucru firesc, că această schimbare de timp mai proaspētă, contribuie mult, atât la stīrpirea acelor insecte stricăcioase, cât și la sporirea nutrețului verde pentru vite, al căror folos ne este atât de prețios în toate timpurile.

Urcările mai nouē de vāmi din Germania. Cu ocasiunea cetirii a trei a novelei vamale Kardorff și consorții sei au făcut o propunere relativă la urcarea vāmii pentru vite. Conform acestei propuneri, urcările vāmii s'au proiectat în modul următor:

	Vama de până acum	Vama nouē
Pentru cai	10 mărci	20 mărci
" tauri și vaci	6 "	9 "
" boi	20 "	30 "
" junci	4 "	6 "
" viței	2 "	3 "
" porci	2-50 "	6 "
" pureci	0-30 "	1 "
" asini	10- "	10 "
" oi	1- "	1 "
" miei	0-50 "	0-50 "

Propunerea lui Kardorff și a consorțiilor sei în Reichsrath a venit sub pertractare în 20 Aprilie n și a dat ocaziune la o discuțiune mai lungă. Deputații Schelscha și Standy au votat pro, ear' Wibrandt și Dirichler au votat contra vāmilor pentru cai. În urmă casa a primit vāmile pentru cai cu 126 contra 94 voturi. Cu privire la celelalte urcări de vama, Rickert a ȓinut o cuvēntare lungă, prin care arată necorectitudinea propunerii.

Majoritatea însă a votat pentru urcarea vāmilor, și astfel Reichsrath-ul, urcările de vāmi amintite le-a primit cu toată hotărēirea.

Piața din Sibiu, 24 Aprilie. Grāul Hectolitra 74—80 Kilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grāu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.—, până fl. 4.80 sēcara 66 până 72 chilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orș 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovēs 38 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.80, cucuruzul 68 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 5.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, sēmēnță de cănepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 54.—, sēu brut fl. 32.— până fl. 34.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, sāpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cănepa fl. 40.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr., carnea de vitel 38 până 45 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbece — până — cr., ouē 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Mediaș, 23 Aprilie. Grāul hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grāu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.70; sēcara fl. 3.50 până fl. 3.60; orșul — până fl. —; ovēsul fl. 2.60 până fl. 2.75; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 4.—; seminta de cănepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.75; mēlaiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 4.50; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sēcărea) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilograme fl. 30.— până fl. 36.—; lumini de sēu vērșate fl. 54.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 65.— până

fl. 70.—; slānina fl. 60.— până fl. 66.—; cănepa fl. 44.— până fl. 48.—; fēnul fl. 1.80 până fl. 2.—; sāpunul 100 bucăți fl. 44.— până fl. —; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 48 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 23 Aprilie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 42.— cr., unguresci grei, tineri 43.½ cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 44.½ cr., ușori 42.— cr. până 44.— cr., marfă țerānească, grea 41.— cr. până 43.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușoară 41.— cr. până 42.— cr., romānesci de Bakony, grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.½ cr. până 44.½ cr., transito ușori 43.— cr. până 43.½ cr., transito sērbesci, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrāșați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la garā.

Bursa de Budapesta
din 24 Aprilie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	94.25
" " " 5%	90.10
Împrumutul căilor ferate ung.	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	121.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bănățene-timșene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " transilvane	100.75
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	96.75
Împrumut cu premiu ung.	115.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.—
Renta de hārtie austriacă	80.75
" " argint austriacă	81.25
" " aur austriacă	105.—
Losurile austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	847.—
" " de credit ung.	281.—
" " " austr.	282.—
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.86
Napoleon-d'ori	9.96
Mārci 100 imp. germāne	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	126.35

Bursa de Viena
din 24 Aprilie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	93.90
" " " 5%	89.70
Împrumutul căilor ferate ung.	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	103.35
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bănățene-timșene	101.—
" " " cu cl. de sortare	101.—
" " " transilvane	100.50
" " " croato-slavone	101.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	—
Împrumut cu premiu ung.	115.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.—
Rentă de hārtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	81.25
" " aur austriacă	105.90
Losurile austr. din 1860	138.80
Acțiunile băncei austro-ungare	851.—
" " de credit ung.	280.75
" " " austr.	281.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.97
Mārci 100 imp. germāne	61.65
Londra 10 Livres sterlinge	126.25

Bursa de București.
Cota oficială dela 24 Aprilie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.—	vēnd.	94.—
" Rur. conv. (6%)	"	88.—	"	89.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	290.—	"	295.—
Banca națională a Romāniei	"	1150.—	"	1200.—
Împr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	190.—	"	195.—
Acț. de asig. Națională	"	220.—	"	225.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82.—	"	82.—
Societ. const.	"	239.—	"	239.—
Schimb 4 luni	"	—	"	30.—
Aur	"	12.¼	"	12.40

Nr. e. p. [143] 1—3
7—1885.

Publicațiune.

La ambele biserici gr.-or. din comuna Reșinari sūnt a se da cu licitațiune publică mai multe lucruri de zidărit proiectate în sumă de circa 1200 fl.

Planul privitor la acesta, proiectul de spese și condițiunile de zidire se pot vedē la oficiul parochial gr.-or., unde sūnt a se trimite adresa și ofertele de întreprindere, dimpreună cu un vadium de 10% până cel mult în **5/17 Maiu 1885** la 9 oare dimineată, tot în ȓia de sus se va ȓinē și licitațiunea la 3 oare p. m. Licitațiune verbalmente încă este permisă.

Reșinari, în 11/23 Aprilie 1885.
Comitetul parochial gr.-or.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

fundată în anul 1868

asigurează pe lūnga condițiunile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de cāmp, mobilii etc.

b) pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termaturi fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:	
Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieața
în a. 1869—1881 fl. 427,157.49	în a. 1869—1881 fl. 282,919.87
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
Suma fl. 541,549.74	Suma fl. 388,229.14

929.778 fl. 88 cr.

Conform bilanțului pentru 1884 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **555.114 fl. 63 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Prima fabrică de casse ardeleană
a lui

A. G. Öszy
recomandă

CASSELE SALE DE BANI ȘI CĂRȚI
sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot deschia numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai efin, decât fabricatele de acest soi u ale altor fabrici. Cassele se pot vedē în localul fabricii

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

La recercarea fabricantului de casse de aci **A. G. Öszy**, prin aceasta se adeveresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (malte de 2:15 metri, în lățime de 1:38 metri) provēdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chubb, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bună-tatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui **A. G. Öszy**.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea
dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

7 [133]

Afară de atestatul de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloage de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.